

Jego dyrektorem był proboszcz katedry - ksiądz Rewera. Członkowie bractwa obierali sobie jedną godzinę dnia na rozmyślanie życia Boskiego Zbawiciela i zaangażowani byli w szczególny sposób w apostołstwo wśród wiernych. Zebrania Straży Honorowej odbywały się w III niedzielę po niesporach w katedrze, a po przeniesieniu parafii w 1934 roku w kościele św. Józefa.

Sandomierski kapłan był inicjatorem Świętej Krucjaty, nazwanej inaczej „Pobożnym Zjednoczeniem”. Krucjata pod wezwaniem św. Józefa została założona z myślą o ludziach starszych, zwłaszcza konających. Otwarty był również ksiądz Rewera na wszelkie nowe inicjatywy związane z odnową życia duchowego i pomocą innym. Organizował wieczorne kursy dla analfabetów w Sandomierzu. W odpowiedzi na apel Krajowego Dzieła Świętego Dzieciństwa Pana Jezusa założył Stowarzyszenie, a od 1924 roku zajął się organizowaniem pomocy dzieciom w krajach misyjnych. Uważał Dzieło Świętego Dzieciństwa Pana Jezusa za najpiękniejsze stowarzyszenie w Kościele katolickim ze względu na to, że miało ono na celu pomoc dzieciom w krajach misyjnych oraz troszczyć się o kształtowanie autentycznej świadomości misyjnej u dzieci chrześcijańskich. Zachęcał do drobnych ofiar i wyrzeczeń oraz codziennej modlitwy w intencji rówieśników na terenach misyjnych.

Szczególną opieką ksiądz Antoni obejmował również więźniów sandomierskiego więzienia. Dla nich odprawiał Msze św. i inne nabożeństwa, głosił konferencje, odwiedzał więźniów w celach i przeprowadzał pogadanki religijne.

Odmiennego typu organizacją kościelną był Trzeci Zakon, który w Sandomierzu istniał już od 1894 roku, jednak jego kanoniczne założenie nastąpiło dopiero w 1921 roku. Dyrektorem Trzeciego Zakonu został ks. Rewera, który otaczał tercjarzy sandomierskich ojcowską troską aż do chwili swojego aresztowania w 1942 roku. Z jego inicjatywy powstało w Sandomierzu Towarzystwo Domu Ludowego pw. św. Franciszka, którego zadaniem było roztaczanie opieki nad podeszłymi w latach i samotnymi Tercjarkami. Towarzystwo przekształciło się z czasem w Zgromadzenie zakonne Córek św. Franciszka Serafickiego.

Odwagę i siłę do podejmowanych zadań ks. Antoni czerpał z ducha modlitwy, zaparcia się siebie i głębokiego zjednoczenia z Chrystusem. Można powiedzieć, że odznaczał się on nadzwyczaj wielką miłością względem bliźnich, których pragnął zbliżyć do Boga. Prośmy go o wstawiennictwo, aby Bóg również i nam pozwolił pełnić dzieła miłosierdzia.

s. Emilia CFS

Modlitwa do bł. ks. Antoniego Rewery

Błogosławiony Antoni Rewero - „sandomierski Franciszku” - umiłowałeś Jezusa nade wszystko i służyłeś Mu z wielką gorliwością. Patrzyłeś sercem na potrzeby ludzi i zaradzałeś ich problemom. Spełniałeś wielkie czyny w prosty sposób. Naucz nas prawdy, że świętość można budować w codzienności; w kapłaństwie, w życiu zakonnym, w rodzinie, w każdej pracy, w zdrowiu i chorobie. Zawsze można znaleźć sposób, by kochać Miłość, która nie jest kochana. Prosimy o to, przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

A może i Ty pójdziesz drogą franciszkańską?

Jezus spojrział z miłością i rzekł: „Pójdź za Mną”, jeśli więc i Ty chcesz iść za Mistrzem z Nazaretu - dołącz do nas!!!

Serdecznie zapraszamy na rekolekcje dla dziewcząt w Sandomierzu w dniach 4-7.07.2016 r.

Kontakt: s. Jadwiga Wróbel
tel. 796-507-943

jadwiga@franciszkancki-sandomierz.pl

Możemy zwracać się z prośbami do Boga prosząc o wstawiennictwo bł. ks. Antoniego Rewerę, każdego 12 dnia miesiąca w kościele p.w. św. Józefa w Sandomierzu na Mszy św. o godz. 18.00.

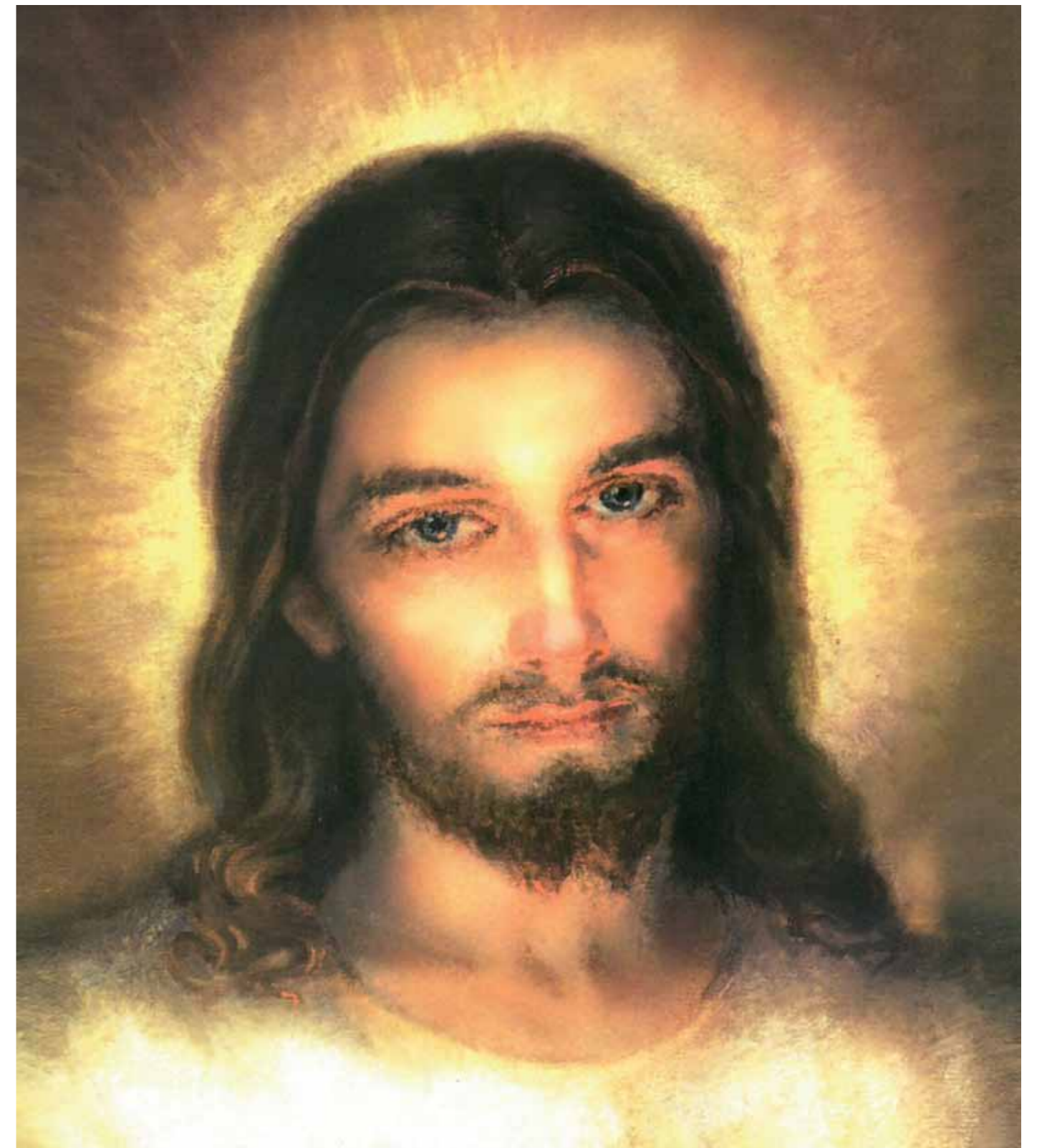
Zgromadzenie Córek św. Franciszka Serafickiego
Plac Św. Wojciecha 2
27 – 600 Sandomierz
rewerzanka@poczta.fm

REWERZANKA

NR 4 / ROK II / KWIECIEŃ 2016

Zgromadzenie Córek św. Franciszka Serafickiego

Panie Jezu Chryste, Królu Miłosierdzia, pokornie proszę o Twoją miłosierną miłość nade mną grzesznikiem. Wpatrzony w Twoje Oblicze i pełne miłosierdzia oczy, pokornie proszę, abyś przyjął w wieczystą opiekę mnie i moją rodzinę. Pragnę pokutować za grzechy, z Twoją pomocą odważnie iść drogą do świętości według nauki, którą głosi Kościół Katolicki. Błogosław nam nasz Panie i Zbawicielu. Okaż nam Panie Miłosierdzie Twoje i daj nam swoje zbawienie. Jezu ufamy Tobie!

Ludzie mogą mieć udział w Bożym Miłosierdziu

Dla rozwoju kultu Bożego Miłosierdzia istotne znaczenie ma ogłoszony przez papieża Franciszka nadzwyczajny rok jubileuszowy. Rok jubileuszowy symbolizuje tajemnicę Boga łaskawego i miłosiernego, do którego należy wszystko, co na świecie się znajduje, a który domaga się również od ludzi, aby byli miłośnikami siebie, bo są jedynie dzierzawcami, a nie właścicielami świata. W Starym Testamencie rok jubileuszowy był wyznaczany co 50 lat, w którym chodziło o wyrównanie nierówności społecznych i darowanie długów (por. Kpł 25, 8-17nn).

Również Kościół katolicki podjął praktykę lat jubileuszowych w 1300 roku. Główną praktyką roku jubileuszowego jest uzyskiwanie odpustów, które są poprzedzone wolą nawrócenia do Boga, naprawienia krzywd ludziom i odwrócenia się od drogi grzechu. Ponieważ każde zło ma wymiar społeczny, jego skutki może usunąć jedynie Bóg w Swojej wszechmocy i miłosierdziu. Stąd uzyskanie odpustu zupełnego jest możliwe wówczas, gdy się spełni pewne warunki, a zwłaszcza jeśli chrześcijanin pragnący uzyskać odpust zrezygnuje z przywiązania od jakiegokolwiek grzechu. Już sam fakt, że Ojciec Święty Franciszek ogłasza nadzwyczajny rok jubileuszowy pod nazwą Roku Miłosierdzia jest znamieny. W swojej bulli na Rok Miłosierdzia *Misericordiae vultus* (Oblicze miłosierdzia), proponuje trzy stopnie wchodzenia w tajemnicę Bożego Miłosierdzia: 1. kontemplować i poznawać czym jest miłosierdzie, poprzez wpatrywanie się w osobę Jezusa Chrystusa, Jego czyny, nauczanie i postawę wobec Boga Ojca i ludzi grzesznych; 2. przyjmować Miłosierdzie Boże poprzez modlitwę, nawrócenie, uczestnictwo w sakramentach spowiedzi i Eucharystii oraz uzyskanie odpustu; 3. praktykować miłosierdzie wobec potrzebujących i zniewolonych duchowo czy słabych moralnie, naśladować w tym Chrystusa. Święta Faustyna przekazała nam z kolei inne trzy stopnie praktykowania Miłosierdzia Bożego: czyn, słowo, modlitwa.

Większość ludzi w świecie odczytuje ogłoszenie Roku Miłosierdzia jako gest prorocki Papieża. Dziś ludzkość żyje w stanie wojny, która trwa w różnych częściach Globu, pogłębia się rów wielkich dysproporcji natury ekonomicznej, politycznej i kulturowej. Do tego dołączyła się ideologia pogardy dla człowieka, który stał się jedynie elementem wielkich eksperymentów technicznych i ideologicznych, czego przykładem jest ideologia gender. Jedynie Bóg w Swoim Miłosierdziu może zażegnać postęp tej sytuacji bezprawia i nieliczenia się z prawami Bożymi, jeśli katolicy podejmą wielką modlitwę i będą szerzyć Boże Miłosierdzie w swoich środowiskach. Każda diecezja w Polsce wyznaczyła kościoły stacyjne Roku Miłosierdzia, gdzie można uzyskać łaskę odpustu. Do warunków zwyczajnych odpustu należą: pielgrzymka do kościoła stacyjnego Roku Miłosierdzia, spowiedź św., przyjęcie Chrystusa w Komunii św., modlitwa w intencjach papieża.

Ks. Prof. Krzysztof Guzowski, KUL

Szerzenie czci Miłosierdzia

Dusze, które szerzą cześć miłosierdzia Mojego, osłaniam je przez życie całe, jak czuła matka swe niemowlę, a w godzinę śmierci nie będę im Sędzią, ale miłosiernym Zbawicielem (Dz. 1075). Taką obietnicę dał Pan Jezus wszystkim, którzy w jakikolwiek sposób będą głosić Jego miłosierdzie, szerzyć Jego cześć.

Szerzenie czci Miłosierdzia jest więc jedną z postaci nabożeństwa do Miłosierdzia Bożego, obok Obrazu Miłosierdzia, Święta Miłosierdzia Bożego, Koronki i Godziny Miłosierdzia, gdyż i ta praktyka została obdarzona obietnicami Jezusa, z których mogą korzystać wszyscy.

Szerzenie czci Miłosierdzia, czyli głoszenie tajemnicy miłosierdzia Bożego objawionej najpełniej w Chrystusie ukrzyżowanym i zmartwychwstałym, poprzez świadectwo życia, czyny, słowa i modlitwę ma nie tylko ukazywać drogę do pięknego i szczęśliwego życia na ziemi, ale także, a może przede wszystkim służyć dziełu zbawienia i uświęcenia świata oraz prowadzić do przygotowania ludzkości na powtórne przyjście Chrystusa na ziemię. Sekretarko Mojego miłosierdzia – mówił Pan Jezus do Siostry Faustyny – pisz, mów duszom o tym wielkim miłosierdziu Moim, bo blisko jest dzień straszliwy, dzień Mojej sprawiedliwości (Dz. 965). Nie ustawaj w głoszeniu miłosierdzia Mojego (Dz. 1521). Mów światu całemu o niepojętym miłosierdziu Moim (Dz. 699).

W służbie Miłosierdzia

Odpowiadając na ówczesne potrzeby duszpasterskie, ksiądz Antoni Rewera angażował się w różne inicjatywy społeczne. Przyjmowały one często formę działań charytatywno - społecznych i przejawiały się w działalności o charakterze altruistycznym. W 1905 roku w Sandomierzu powstało Towarzystwo Dobroczynności, którego celem było dostarczenie środków służących do polepszenia bytu materialnego biednych bez różnicy płci, wieku, stanu i wyznania w mieście i powiecie sandomierskim.

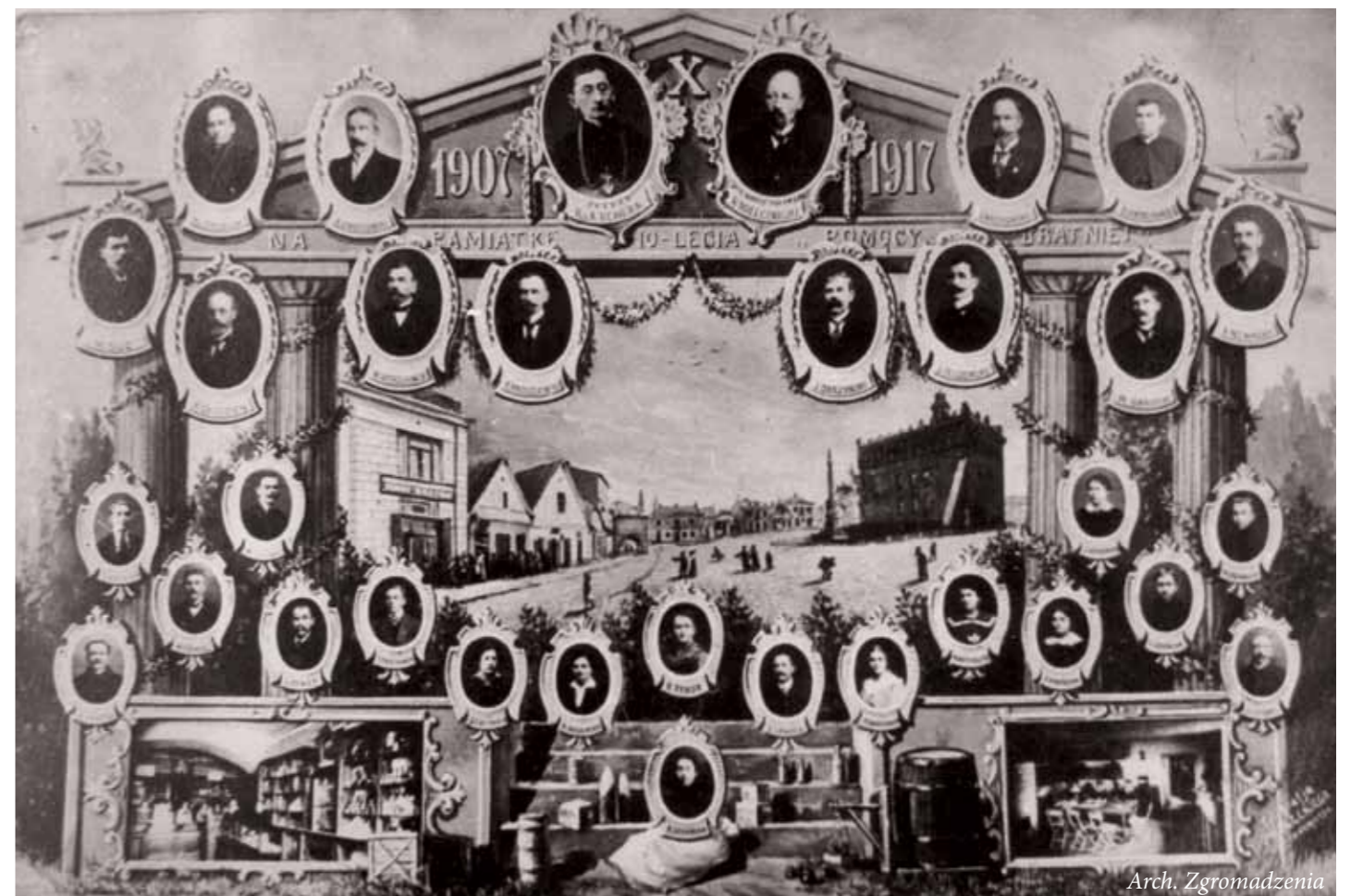
Ksiądz Rewera był współorganizatorem spółdzielni „Pomoc Bratnia”, której celem było dostarczanie członkom artykułów spożywczych i przedmiotów użytku domowego, a zarazem stworzenie nowego typu wymiany handlowej. Od chwili jej powstania w 1907 roku, aż do 1920 roku, Rewera był przewodniczącym zarządu. Następnie był przewodniczącym rady nadzorczej. Funkcję tę pełnił, aż do czasu aresztowania w 1942 roku. Spółdzielnia z wypracowanych środków część zysku przeznaczała na potrzeby miasta, między innymi swój niewielki kapitał przeznaczyła na kupno budynku, w którym obok pomieszczeń biurowych, mieściła się czytelnia, biblioteka i gospoda. W inicjatywie tego dzieła pośredniczył ksiądz Antoni, który na ten cel przeznaczył część swoich oszczędności. W tej posłudze miłosierdzia uwidaczniało się wrażliwe serce księdza Antoniego, które ogarniało troskliwą pomocą swoich parafian, mieszkańców Sandomierza i okolic.

Sandomierski kapłan był przewodniczącym Koła Związku Katolickiego, które powstało w 1908 roku, przy

kościół katedralnym w Sandomierzu. Celem działalności zrzeszonych tutaj katolików była praca w oparciu o Ewangelię, na rzecz dobra narodu w dziedzinie społeczno - kulturalnej i ekonomicznej. Ksiądz Rewera żył Dobrą Nowiną i tę miłość do Chrystusa pragnął zaszczerpić innym, aby życie według ewangelicznych zasad kierowało ludzi ku Bogu i wartościom nadprzyrodzonym. Założone zostały również „Kółka żywego Różańca dla matek, panien i mężczyzn”. Bractwa te erygował zakon dominikański. Podlegały one proboszczom, a na wyższym szczeblu biskupom. Dyrektorem ich był ks. Rewera, z którego inicjatywy odbył się Kongres Kółek Różańcowych. Jego celem było propagowanie nabożeństwa różańcowego oraz zbliżenie kółek ku wspólnej pracy nad podniesieniem życia duchowego w narodzie.

W 1910 roku sandomierski duszpasterz założył Stowarzyszenie Robotników Chrześcijańskich, w celu podniesienia stanu duchowego i materialnego robotników.

Ksiądz Antoni pracował także wśród innych bractw i pełnił w nich funkcję dyrektora. Były to bractwa: Sodalistów Niepokalanego Poczęcia NMP, Sodalistów św. Piotra Klawera i Bractwa Trzeźwości. Na spotkaniach tych grup, oprócz wspólnych modlitw, były głoszone konferencje duchowe przez samego księdza Rewerę, który szczególnie podkreślał w nich potrzebę niesienia pomocy biednym. Do najbardziej znanych i rozpowszechnionych w Kościele należało Bractwo Straży Honorowej Najświętszego Serca Pana Jezusa. Zostało założone na polecenie biskupa Jasińskiego.

Arch. Zgromadzenia